

Saps què?

Ordenar no sempre és el mateix que **prohibir**

En llenguatge jurídic hi abunden les ordres. Com que la majoria van adreçades a uns destinataris concrets, se solen expressar amb el tractament corresponent, el de *vós*, és a dir, en 2a persona del plural. En emetre-les, has de saber quin mode i temps cal utilitzar per conjugar el verb correctament.

Inscriviu el vostre bé al registre de la propietat que us correspongui. [En imperatiu]

No inscriteu cap propietat sense escriptura. [En present de subjuntiu]

Com pots veure, s'usa l'imperatiu per a les ordres i el present de subjuntiu per a les prohibicions. Fixa't que, quan la 1a persona del singular del present d'indicatiu del verb acaba en *-c* (*jo inscri**c***), el present de subjuntiu, entre altres temps, presenta el dígraf *-gu-* (*inscriteu*). Es tracta dels verbs anomenats *velars*. En la resta de verbs, aquestes dues formes verbals són idèntiques.

Trameteu l'escrit anterior a les actuacions corresponents. [En imperatiu]

No trameteu l'edicte fins que no s'hagin acomplert les diligències. [En present de subjuntiu]

Envia'ns les consultes i suggeriments a serveilinguistic.dj@gencat.cat